

[Edvard Sørensen.]

skulde afvise det af mig nævnte Forslag, ved Sagens videre Gang gennem Tinget gaa ind for en velvillig Drøftelse og Behandling af Forslaget.

Kristen Amby: Jeg kan ganske tilslutte mig den Betragtning, der alt er fremført fra de to foregaaende ærede Ordførere, at dette foreslaaede Tilskud til Amtskommunerne i høj Grad er tiltrængt, og jeg kan ogsaa tiltræde de specielle Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremførte angaaende den særlig vanskelige Stilling, man maa regne med at Amtskommunerne vil komme i. Der rejser sig naturligt det Spørgsmaal, om det, selv om man er velvillig over for dette Lovforslag, saa er tilstrækkeligt nu og for den nærmeste Fremtid, som tegner sig mørk for det Erhverv, der hovedsagelig skal udrede disse faste Amtsskatter.

I det hele taget er det et Spørgsmaal, om de faste Skatter, som man jo siger de er, Ejendomsskatterne til Kommuner og Amtskommuner, stadig væk skal udskrives paa Grundlag af Amtskommunernes eller Kommunernes Behov. Man vil sige, at det Spørgsmaal maa løses gennem den almindelige Skattekommission, det kan vi ikke tage os af her. Det kan vi naturligvis heller ikke, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er kedeligt, at de Spørgsmaal, som Tiden, om jeg saa maa sige, aktualiserer, ikke kan løses, fordi der sidder en eller anden Kommission og begraver dem.

Spørgsmaalet er ikke her, hvor stor Grundskyld man skal have, eller om man overhovedet skal have nogen. I en Tid, hvor Udgifterne, altsaa Behovet, i Kommunerne stiger stærkt, er Spørgsmaalet det, om det er rigtigt vedblivende at lade de faste Skatter hvile paa noget saa irrationelt som Kommunernes og Amtskommunernes Behov. Spørgsmaalet har altid en vis Interesse, men under normale Forhold presser det ikke stærkt paa. Under Forhold som de nuværende, hvor de Erhverv, der fornemmelig maa bære disse Skatter, faar daarligere og daarligere Vilkaar, da aktualiseres det Spørgsmaal og kræver sin Løsning.

Jeg indrømmer, at den foreslaaede Lov yder nogen Hjælp, men jeg synes blot, at Hjælpen i hvert Fald maatte have et saadant Omfang, at den ikke rent faktisk blev ringere end den, der var i Fjor. Det vil den blive, hvis man kun stiller disse 5 Mill. Kr. til Raadighed.

Endelig er der ogsaa dette, at naar

Halvdelen skal tages af Statskassen og Halvdelen af den fælleskommunale Udligningsfond, bliver det for en Dels Vedkommende netop de Mennesker, der kommer til at betale den forøgede Skat, som nu igennem Tilskuddet til Amtskommunerne faar en vis Lettelse. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar det ikke er oplyst — det er i hvert Fald ikke oplyst her —, findes der ikke Penge i den fælleskommunale Udligningskasse, saadan som der jo fandtes i Fjor. Saa vidt jeg erindrer, var det saadan i Fjor, at selv om man kun havde udskrevet Skatten med 80 pCt. af Grundbeløbet, var der alligevel disse 7 Mill. Kr., var det vist, tilovers i den fælleskommunale Udligningskasse. Naar der ikke findes tilsvarende Oplysninger hverken i Bemærkningerne eller andet Sted, saa vidt jeg har kunnet følge med, maa det vel være, fordi der ikke findes et saadant Overskud. Hvis dette er rigtigt, vil det altsaa sige, at der skal udskrives mere paa den fælleskommunale Skat, og at de samme Mennesker, som faar Lettelsen, paa den anden Side skal være med til at bære forøgede Byrder.

Vi er altsaa velvillige over for Lovforslaget og vil gerne tilsige vor Medvirkning til en grundig Behandling. Vi regner med, at det kommer i Udvalg, og saa vil vi dèr gøre vore Synspunkter gældende, idet vi haaber, at man ikke vil være uvillig til at drøfte de Problemer, som rejser sig med Kraft i den Tid, vi lever i.

P. D. Jensen: Jeg kan give Tilslutning til de velvillige Udtalelser, de foregaaende ærede Ordførere har fremsat om dette Lovforslag. Som det fremgaar af Bemærkningerne, kan der efter Forrentningsprocenten kun gives et Tilskud paa 4 185 000 Kr. til Nedsættelse af Amtsskatterne for Aaret 1940—41, og efter Lovforslaget ydes der et ekstraordinært Tilskud paa 5 Mill. Kr. Som tidligere Ordførere har været inde paa, er de Erhvervsmuligheder, som Landbruget har og vil faa, af en saadan Art, at det kan være vanskeligt for dette Erhverv i det kommende Aar at udrede disse Skatter, som det stort set bærer alene. Dertil kommer, at Arbejdet inden for Amterne efterhaanden har udviklet sig paa en saadan Maade, at mange forskelligartede Opgaver tages op, som ikke tidligere blev taget op. Jeg kan her nævne, at i mange Amter har man og vil man i den kommende Tid faa meget store Udgifter til Sygehusvæsen. Nye Sygehuse bygges mange Steder, og dette skaber ganske naturligt meget forøgede Udgifter for Amterne. Det vil igen sige, at disse Skatter